

5^ο Συμπόσιο
Κλασικής Ψυχανάλυσης

**Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ**

11-12 ΜΑΪΟΥ 2018

Αίθουσα Γκατσόπουλος
Δημαρχείο Κηφισιάς
Διονύσου & Μυρσίνης

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗΣ

Ινστιτούτο Κλασικής Ψυχανάλυσης

✉ Αγίας Παρασκευής 115, 15234 Χαλάνδρι ☎: 210 - 33 12 104 📠: 210 - 33 12 105
e-mail: info@psychoanalysis.edu.gr, 🌐: www.psychoanalysis.edu.gr

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

Ολοένα και περισσότερο παρατηρούμε την διεθνή ψυχαναλυτική κοινότητα να βρίσκεται σε μία αμηχανία ενώπιον αυτού που αποκαλείται 'Ομοφυλοφιλία'. Μία βασική ψυχαναλυτική έννοια με τεράστιο παρελθόν αναζητά την ακριβή της θέση ως μέρος του Οιδιποδείου Συμπλέγματος στο σύγχρονο κόσμο. Μάλιστα, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι επιστήμονες κοινωνικοί, φιλοσοφικοί και άλλοι ενδιαφερόμενοι περί τα ψυχολογικά ζητήματα αναζητούν να δώσουν μία απάντηση ως προς τον επιστημονικά υπεύθυνο τρόπο που οφείλουν να τοποθετούνται επί του συγκεκριμένου θέματος.

Ενδεχομένως, η Κλασική Ψυχανάλυση να βρίσκεται σε μία προνομιακή θέση στις απαντήσεις που θα μπορούσε να δώσει επί ενός τόσο επίκαιρου ζητήματος. Όλοι γνωρίζουμε ότι η ψυχική 'ομοφυλοφιλία' που μας αφορά είναι μέρος της φυσιολογικής ζωής του κάθε ανθρώπου, αρχής γενομένης από την παιδική του ηλικία. Όσον αφορά την σωματική της διάσταση είναι γεγονός ότι ολόκληρο το σώμα είναι λιβιδινικά επενδυμένο και ως εκ τούτου οι πλέον ευερέθιστες περιοχές του πολύ περισσότερο στα σεξουαλικά ερεθίσματα.

Στο κλινικό επίπεδο η συγκρότηση του Οιδιποδείου Συμπλέγματος, ως ακρογωνιαίος λίθος του ανθρώπινου ψυχισμού, αφορά την συμβολοποίηση και την σύνθεση αντιθέτων τάσεων εντός του ψυχισμού. Αυτές οι δύο παράμετροι βρίσκονται πολύ πέραν του όποιου σωματικού ερεθισμού και η συγκρότησή τους ή μη, αφορά αυτό που αποκαλούμε 'ψυχική υγεία' ή 'ψυχική νόσος'.

Κατά την ψυχανάλυση η 'ομοφυλοφιλική συνιστώσα', όταν αποτελεί σημείο αναφοράς του όποιου ασθενή, καθίσταται εργαλείο προς χρήση για τη μεγαλύτερη εμβάθυνση του 'αसυνειδήτου' του και συνεπώς χρησιμοποιείται, όπως και κάθε τι άλλο, προς όφελος της ανάλυσης.

Το Ινστιτούτο Κλασικής Ψυχανάλυσης, στα πλαίσια του απόλυτου σεβασμού στις ψυχαναλυτικές παρακαταθήκες που διαχρονικά έχουν προσφέρει όσο τίποτα άλλο στο χώρο της ψυχικής φροντίδας, οργανώνει αυτό το Συμπόσιο μ' ένα πλούσιο πρόγραμμα σημαντικών κλινικών και θεωρητικών παρουσιάσεων επί του σύγχρονου ρόλου της ψυχανάλυσης στις ποικίλες εκφάνσεις της ομοφυλοφιλικότητας και των συναφών ψυχικών καταστάσεων.

Εκ της Επιστημονικής Επιτροπής του Ινστιτούτου

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μαούτσος Βασίλειος

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δετζώρτζης Ανδρέας

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Κώτη Αφροδίτη

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ

11 και 12 Μαΐου 2018

ΧΩΡΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

Αίθουσα Γκατσόπουλος, Δημαρχείο Κηφισιάς, Διονύσου & Σμύρνης, Κηφισιά

ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

- Ψυχωτικές Διεργασίες επί Ενός Αρνητικού Οιδιποδειακά Συμπλέγματος
- Η Ομοφυλοφιλία Δεν Είναι Ασθένεια
- Ομοφυλοφιλίες (Όψεις Ομοφυλοφιλίας)
- Η Ομοφυλοφιλία στην Διεργασία της Ψύχωσης
- Οι Ανατομικές Διαφορές των Φύλων και ο Αντίστοιχος Φθόνος που τις Έλκει προς τον Αμοιβαίο Ευνουχισμό
- Τέχνη και Ψυχανάλυση- Κωστής Πέτρου Φωτιάδης Καβάφης - Η Αυτοπροσωπογραφία Ενός Διαχρονικού Ποιητή
- Μια περίπτωση μη ομοφυλοφιλικής ομοφυλίας
- Ψυχική Αμφισεξουαλικότητα ή, Γιατί η Ήρα Τύφλωσε τον Τειρεσία;
- Η Αντιμεταβιβαστική Προδιάθεση προς την 'Αγάπη' με Ομοφυλοφιλικούς Ασθενείς κατά την Ψυχανάλυση
- Κλινική περίπτωση Γυναικείας Ομοφυλοφιλίας
- Μία εκ των Κλινικών Διαβαθμίσεων της «Διπλής Ζωής» του Άρρενος είναι Εξαιτίας της Ομοφυλοφιλικής του Προδιάθεσης
- Οι Εκφράσεις της Σεξουαλικότητας Διαβάζοντας το Μυθιστόρημα του Marcel Proust «Αναζητώντας τον Χαμένο Χρόνο»
- Κλινική Περίπτωση Γυναικείας Ομοφυλοφιλίας, Εκτρωτικής Μορφής, σε Περιβάλλον Εκτρωτικής Ανδρικής Ομοφυλοφιλίας

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Το Συμπόσιο απευθύνεται σε επαγγελματίες και φοιτητές του χώρου της υγείας και της ψυχικής υγείας, αλλά και σε όσους έχουν ενδιαφέρον για το αντικείμενο του Συμποσίου.

ΑΙΤΗΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Η Αίτηση Συμμετοχής είναι διαθέσιμη στην ιστοσελίδα του Ινστιτούτου για άμεση συμπλήρωση και κατάθεση.

Μπορεί επίσης να αποσταλεί από τη γραμματεία στους ενδιαφερόμενους με fax ή e-mail και αφού συμπληρωθεί από τους ενδιαφερόμενους να αποσταλεί στη γραμματεία με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- Ηλεκτρονικά στη διεύθυνση info@psychoanalysis.edu.gr
- Με fax στον αριθμό 210-3312105
- Ταχυδρομικά: Ινστιτούτο Κλασικής Ψυχανάλυσης, Αγίας Παρασκευής 115, 15234 Χαλάνδρι

ΚΟΣΤΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

- Επαγγελματίες υγείας και ψυχικής υγείας, λοιποί ενδιαφερόμενοι - 50 ευρώ
- Φοιτητές - 40 ευρώ
(Οι φοιτητές οφείλουν να προσκομίσουν ή να στείλουν φωτοτυπία φοιτητικής ταυτότητας)

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

Χορηγείται Βεβαίωση Παρακολούθησης στους συμμετέχοντες του Συμποσίου κατά τη λήξη, κατόπιν αιτήματος.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΚΟΣΤΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Η καταβολή του κόστους συμμετοχής μπορεί να γίνει με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- Κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό:
Τράπεζα Πειραιώς
Αριθμός Λογαριασμού: 5054-090389-689
IBAN: GR69 0172 0540 0050 5409 0389 689
(το αποδεικτικό κατάθεσης αποστέλλεται στη γραμματεία του Ινστιτούτου)
- Μετρητά στη γραμματεία του Ινστιτούτου - Αγίας Παρασκευής 115, Χαλάνδρι, 1^{ος} όροφος, στάση Μετρό: Αγία Παρασκευή

ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/5/2018

9:45-10:00	ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ – ΕΓΓΡΑΦΕΣ	
10:00-11:00	Ψυχωτικές Διεργασίες επί Ενός Αρνητικού Οιδιποδειακά Συμπλέγματος Συντονιστής: Ι. Θεοδωρίδης	Ε. Γυπαράκη
11:00-11:30	Η Ομοφυλοφιλία Δεν Είναι Ασθένεια Συντονιστής: Ε. Δερβίση	Α. Σιώζιος
11:30-12:00	ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ	
12:00-13:00	Ομοφυλοφιλίες (Όψεις Ομοφυλοφιλίας) Συντονιστής: Α. Δετζώρτζης	Β. Δημόπουλος
13:00-13:30	Η Ομοφυλοφιλία στην Διεργασία της Ψύχωσης Συντονιστής: Α. Βούλγαρη	Δ. Χρόνη
13:30-15:00	ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ	
15:00-16:00	Οι Ανατομικές Διαφορές των Φύλων και ο Αντίστοιχος Φθόνος που τις Έλκει προς τον Αμοιβαίο Ευνουχισμό Συντονιστής: Κ. Τσώλης	Β. Μαούτσος
16:00-16:30	Τέχνη και Ψυχανάλυση -Κωστής Πέτρου Φωτιάδης Καβάφης- Η Αυτοπροσωπογραφία Ενός Διαχρονικού Ποιητή Συντονιστής: Μ. Τσιλιβίγκου	Α. Βούλγαρη
16:30-17:00	ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ	
17:00-18:00	Μια περίπτωση μη ομοφυλοφιλικής ομοφυλίας Συντονιστής: Β. Μαούτσος	Μ. Τσιλιβίγκου
18:00-18:30	Ψυχική Αμφισεξουαλικότητα ή, Γιατί η Ήρα Τύφλωσε τον Τειρεσία; Συντονιστής: Α. Σιώζιος	Σ. Κεβόπουλος

ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ (συνέχεια)

ΣΑΒΒΑΤΟ 12/5/2018

9:45-10:00	ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ	
10:00-10:30	Η Αντιμεταβιβαστική Προδιάθεση προς την 'Αγάπη' με Ομοφυλοφίλικους Ασθενείς κατά την Ψυχανάλυση Συντονιστής: Ε. Γυπαράκη	Κ. Οικονόμου
10:30-11:30	Κλινική περίπτωση Γυναικείας Ομοφυλοφιλίας Συντονιστής: Κ. Τσώλης	Α. Δετζώρτζης
11:30-12:00	ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ	
12:00-12:30	Μία εκ των Κλινικών Διαβαθμίσεων της «Διπλής Ζωής» του Άρρενος είναι Εξαιτίας της Ομοφυλοφιλικής του Προδιάθεσης Συντονιστής: Ξ. Σταυριανού - Χαλίδα	Α. Σταθοπούλου
12:30-13:30	Οι Εκφράσεις της Σεξουαλικότητας Διαβάζοντας το Μυθιστόρημα του Marcel Proust «Αναζητώντας τον Χαμένο Χρόνο» Συντονιστής: Β. Μαούτσος	Κ. Τσώλης
13:30-14:30	Κλινική Περίπτωση Γυναικείας Ομοφυλοφιλίας, Εκτρωτικής Μορφής, σε Περιβάλλον Εκτρωτικής Ανδρικής Ομοφυλοφιλίας Συντονιστής: Α. Δετζώρτζης	Ξ. Σταυριανού-Χαλίδα
14:30-14:45	ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ	

ΟΜΙΛΗΤΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

ΟΜΙΛΗΤΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ (Αλφαβητικά)

Βούλγαρη Μαρία Αθηνά

Ψυχαναλύτρια, Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Δημόπουλος Βασίλειος

Ψυχαναλυτής, εκπαιδευτής Ελληνικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας (ΕΨΕ)

Γυπαράκη Ευτυχία

Ψυχαναλύτρια, Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Δετζώρτζης Ανδρέας

Ψυχαναλυτής, Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Κεβόπουλος Σταύρος

Ψυχοθεραπευτής, Εκπαιδευόμενο Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Μαούτσος Βασίλειος

Ψυχαναλυτής, Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Οικονόμου Κατερίνα

Ψυχοθεραπεύτρια, Εκπαιδευόμενο Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Σιώζιος Άλκης

Ψυχοθεραπευτής, Εκπαιδευόμενο Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Σταθοπούλου Ανδρονίκη-Ρόζα

Ψυχοθεραπεύτρια, Εκπαιδευόμενο Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Σταυριανού-Χαλίδα Ξανθή

Ψυχοθεραπεύτρια, Εκπαιδευόμενο Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Τσιλιβίγκου Μαρία

Ψυχαναλύτρια, Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Τσώλης Κωνσταντίνος

Ψυχαναλυτής, Μέλος Ι.Κ.Ψ.

Χρόνη Διονυσία

Ψυχοθεραπεύτρια, Εκπαιδευόμενο Μέλος Ι.Κ.Ψ.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΟΜΙΛΙΩΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

Τέχνη και Ψυχανάλυση - Κωστής Πέτρου Φωτιάδης Καβάφης Η Αυτοπροσωπογραφία Ενός Διαχρονικού Ποιητή

Μαρία-Αθηνά Βούλγαρη

Ο Freud στο άρθρο του Τέχνη και Ψυχανάλυση μας εισάγει στον κόσμο της ποίησης λέγοντας ότι ο ποιητής ενεργεί σαν το παιδί που παίζει. Ο ποιητής δημιουργεί σαν ένα παιδί που παίζει έναν φανταστικό κόσμο που τον εφοδιάζει με πολλή λιβιδινική ενέργεια ξεχωρίζοντάς τον ταυτόχρονα καθαρά από την πραγματικότητα. Ο ποιητής ξετυλίγει το ποιητικό του ιδίωμα σαν μια κατασκευή ονείρου μέσα από συμβολισμούς, αλληγορίες, τη συμπύκνωση και τη μετάθεση. Καταθέτει την αυτοπροσωπογραφία του στα ποιήματά του δίνοντας το στίγμα ότι δεν παύει να αποτελεί ένα αντικείμενο ο ίδιος απώθησης, έλξης ή ταύτισης καταθέτοντας κύρια την ερωτική του ταυτότητα στο ποίημά του. Είναι ο ποιητής που δεν είναι ούτε διεστραμμένος, ούτε πρόστυχος, ούτε ερωτικός, αλλά ομοφυλόφιλος. Στην παρούσα εργασία μου θα αναφερθώ στην περίπτωση του άντρα Καβάφη όπως αυτή εκφράζεται στο έργο του και συγκεκριμένα στο ποίημά του «Τα τείχη».

Ψυχωτικές Διεργασίες Επί Ενός Πρωτόγονου Συμπλέγματος Με Αρνητικά Οιδιποδειακά Χαρακτηριστικά

Ευτυχία Γυπαράκη

Κατ' επανάληψη έχω παρουσιάσει σε συνέδρια εργασίες μου ψυχωτικών ή μεθοριακών ασθενών με προοιδιποδειακά χαρακτηριστικά προκειμένου να αναδείξω σ' αυτές την έντονη επιμειξία της οιδιποδειακότητας*. Στην παρούσα εργασία μου θα προχωρήσω ένα βήμα περαιτέρω. Εδώ θα επικεντρωθώ στο ρόλο μιας παντοδύναμης μητέρας η οποία όμως παρουσιάζεται ως θύμα. Η αίσθηση της παντοδυναμίας της γίνεται αντιληπτή από τον γιό της μέσα από την εξωσυζυγική της δραστηριότητα η οποία γνωστοποιείται από τον πατέρα ποικιλοτρόπως στο προσκολλημένο σ' αυτή παιδί της. Σ' αυτό το πλαίσιο θα τονίσω ιδιαίτερα τον σχηματισμό ομοφυλοφιλικών φαντασιώσεων σε σοβαρά διαταραγμένο μεθοριακό υπόβαθρο. Όταν ο άνθρωπος έχει απολέσει την ικανότητα για επαρκή συμβολοποίηση βρίσκεται σε κατάσταση διπλής ταύτισης όπου αφενός υιοθετεί μια παθητική και επιθετική στάση κατά το πρότυπο του πατέρα του ενώ από την αρχαϊκή σχέση του με την μητέρα αποκτά μια παρανοϊκή προδιάθεση θαυμασμού για την εκδικητική της αποτελεσματικότητα για λογαριασμό του ιδίου προς τον πατέρα, αλλά και μίσους για την ευνουχιστική της ικανότητα προς τον ίδιο και τον πατέρα. Οι δύο αυτές πλευρές του εαυτού προσπαθούν να συνενωθούν ανεπιτυχώς. Ο ασθενής ανακαλύπτει μέσα στις ομοφυλοφιλικές φαντασιώσεις του την πιθανότητα εξόδου από το δίλημμά του συμμαχώντας με την άτρωτη μητέρα του και γενόμενος ένας παθητικός αποδέκτης των ελεγκτικών επιδιώξεων του πατέρα του. Όλα τα παραπάνω παρουσιάζονται και μέσα από την μεταβιβαστική ερμηνεία δύο ονείρων του ασθενούς μου σε διαφορετικές χρονικές περιόδους της ανάλυσής του.

* " Οι Κλινικές Εφαρμογές της Φροϋδικής Θεωρίας στη Ψύχωση", 2006

" Ο Ναρκισσισμός και οι Ψυχωτικού τύπου προεκτάσεις του στην Κλινική Πράξη", 2008

" Ψυχωτική Ρηχότητα και Νευρωτική Πληρότητα", 2010

Μια Κλινική Περίπτωση Γυναικείας Ομοφυλοφιλίας

Ανδρέας Δετζώρτζης

Είναι γνωστό στην ψυχαναλυτική βιβλιογραφία ότι το θετικό οιδιπόδειο σύμπλεγμα στη γυναίκα έχει «μακρά προϊστορία» και θα μπορούσε να θεωρηθεί δευτερογενές από τη στιγμή που προοιδιποδειακές ταυτίσεις με τη μητέρα είναι έντονες, ενεργές και έχουν τα χαρακτηριστικά του αρνητικού οιδιποδείου συμπλέγματος. Με δεδομένες αυτές τις ναρκισσιστικού-ομοφυλοφιλικού τύπου ταυτίσεις με τη μητέρα το θήλυ εισέρχεται εντός του οιδιποδείου αστερισμού προκειμένου να εξερευνήσει και ει δυνατόν να επενδύσει λιβιδινικά το ετερόφυλο αντικείμενο. Το πλαίσιο εντός του οποίου λαμβάνουν χώρα οι ανωτέρω ψυχικές διεργασίες είναι εξαιρετικά περίπλοκο καθόσον υπεισέρχονται φαντασιώσεις του υποκειμένου οι οποίες με τη σειρά τους εγείρουν Εγωτικές άμυνες. Σε ορισμένες περιπτώσεις η πρωτοκαθεδρία των ανωτέρω αμυνών είναι ψυχαναγκαστικής τάξεως. Σε αυτές τις περιπτώσεις τόσο η μόνωση του συναισθήματος όσο και η επίταση της σκληρότητας του Υπερεγώ θέτουν αναμφισβήτητα το Εγώ του υποκειμένου υπό το καθεστώς εντόνου συγκρουσιακής κατάστασης. Σαν αποτέλεσμα της ανωτέρω σύγκρουσης είναι δυνατό να υπάρξει αναστολή της πλήρους λιβιδινικής επένδυσης είτε προς την ομόφυλη είτε προς της ετερόφυλη κατεύθυνση. Υπ' αυτή την έννοια το υποκείμενο βρίσκεται σε μια εκκρεμή θέση αδυνατώντας να επενδύσει λιβιδινικά και τα δύο γονεϊκά μορφοείδωλα σαν αποτέλεσμα αναστολής της συνθετικής Εγωτικής λειτουργίας. Ευρίσκεται δηλαδή το υποκείμενο με ανολοκλήρωτη επένδυση τόσο του ομόφυλου όσο και του ετερόφυλου αντικειμένου. Στη συγκεκριμένη κλινική περίπτωση θα καταδειχθεί η ανωτέρω προβληματική σχέση σε ενήλικη γυναίκα με ιδιαίτερη έμφαση στη μεταβίβαση.

Ομοφυλοφιλίες - Όψεις Ομοφυλοφιλίας

Βασίλης Δημόπουλος

Η ασυμμετρία στην ψυχική εξέλιξη μεταξύ των δύο φύλων – παρά την κοινή καταγωγή της σχέσης με το πρωτογενές αντικείμενο (πρωτογενής ομοφυλοφιλία) που είναι η γυναίκα-μητέρα, οι ανατομικές διαφορές μεταξύ τους ορίζουν και την ασυμμετρία της ομοφυλοφιλίας. Αλλά και στο ίδιο φύλο έχουμε ασυμμετρίες. Να γιατί μιλάω για ομοφυλοφιλίες. Σε όλες αυτές τις πολύμορφες και πολυδιάστατες παραμέτρους η υπερτίμηση του φαλλού και η περιφρόνηση της θηλυκής παθητικής θέσης φαίνεται να έχει βαρύνουσα αξία. Το δίπολο αρσενικού-θηλυκού έχει ως υπόβαθρο άλλα ζεύγη αντιθέσεων, αυτών του ενεργητικού-παθητικού, φαλλικού-ευνουχισμένου. Αν θα επιχειρούσε κανείς μία κατάταξη των λειτουργιών της ομοφυλοφιλίας, θα λέγαμε, σχηματικά πάντα, πως έχουμε τις εξής κατηγορίες: α) την οιδιποδειακή ομοφυλοφιλία, όπου το άγχος του ευνουχισμού παίζει τον πρώτο ρόλο. β) την προοιδιποδειακή, όπου το ομοφυλόφιλο αντικείμενο αγαπάται ως προέκταση του ιδεώδους εαυτού. Ιδιαίτερα μάλιστα στην αντρική ομοφυλοφιλία η ερωτική προσκόλληση στην μητέρα κάνει το παιδί ώστε να βάζει τον εαυτό του στην θέση της ταυτιζόμενο μαζί της και παίρνει τον εαυτό του ως μοντέλο βάσει του οποίου βρίσκει το αντικείμενο αγάπης. Είναι προφανής η ναρκισσική εδώ διάσταση της ομοφυλοφιλίας. Ιδιαίτερα για το αγόρι μπορούμε να πούμε πως, απογοητευμένο από την κολλώδη σχέση με την μητέρα του, στρέφεται στον πατέρα, ο οποίος όμως αποδεικνύεται αδύναμος να λειτουργήσει ως τρίτος.

Βεβαίως, έχουμε και την άλλη εκδοχή σε αυτήν την κατηγορία της ομοφυλοφιλίας, όπου το μίσος και ο εξευτελισμός στον αντίζηλο κάνει το παιδί να αρνείται να ταυτιστεί μαζί του, έτσι ώστε μένει προσκολλημένο στο αρχικό ομόφυλο αντικείμενο. Είμαστε στην κατηγορία του πρωτογενούς ναρκισσισμού. Την παρουσίαση θα εμπλουτίσω με την κλινική μου εμπειρία.

Ψυχική Αμφισεξουαλικότητα Ή Γιατί Η Ήρα Τύφλωσε Τον Τειρεσία;

Σταύρος Κεβόπουλος

Η αρχαία ελληνική μυθολογία υπήρξε πάντα ο τροφοδότης της ψυχαναλυτικής σκέψης. Είναι γνωστό, ότι οι ιδιοφυείς ανακαλύψεις του Φρόυντ στηρίχτηκαν πάνω στους ελληνικούς μύθους και ήρωες. Στην εργασία αυτή θα εστιάσουμε στον μύθο που αφορά στον μάντη Τειρεσία και την έννοια της ψυχικής αμφισεξουαλικότητας. Ο μάντης Τειρεσίας, ο πιο φημισμένος μάντης εκείνης της εποχής στην Ελλάδα, ήταν ο μοναδικός άνθρωπος σύμφωνα με τον μύθο, που έζησε ένα μέρος της ζωής του σαν άντρας και ένα μέρος σαν γυναίκα. Κλήθηκε λοιπόν ο Τειρεσίας, να λύσει τη διαφωνία που είχαν ο Δίας με τη σύζυγό του, την Ήρα, αφού οι δύο θεοί γνώριζαν ότι είχε υπάρξει διαδοχικά και άνδρας και γυναίκα. Το ερώτημα που του έθεσαν ήταν: «Ποιος ηδονίζεται περισσότερο κατά την ερωτική πράξη, ο άνδρας ή η γυναίκα;» Τότε, ο Τειρεσίας απάντησε αδίστακτα: «Αν διαιρούσαμε την ηδονή σε μέρη δέκα, ένα θα έπαιρνε ο άντρας και εννιά η γυναίκα». Η Ήρα θύμωσε τόσο πολύ με το σαρκαστικό χαμόγελο του Δία, ώστε τύφλωσε τον Τειρεσία. Ο Δίας τότε, για να τον αποζημιώσει, του έδωσε το χάρισμα της μαντικής και διάρκειας ζωής εφτά γενεών. Σύμφωνα με τον Φρόυντ κάθε ανθρώπινο όν διαθέτει από την φύση του σεξουαλικές διαθέσεις ταυτόχρονα αρσενικές και θηλυκές, οι οποίες εμφανίζονται μέσα στις ψυχικές συγκρούσεις από τις οποίες διέρχεται το υποκείμενο προκειμένου να αποδεχθεί το φύλο του. Με τον όρο “ψυχική αμφισεξουαλικότητα”, εννοούμε την ώριμη ψυχική εξέλιξη, όπου το ψυχικό όργανο έχοντας επαρκώς συμβολοποιήσει τον ευνουχισμό, είναι σε θέση να επιλέξει φύλο. Η ψυχολογική σπουδαιότητα της αμφισεξουαλικότητας διατρέχει σχεδόν το σύνολο του έργου του Φρόυντ και αυτήν θα διερευνήσουμε στην παρούσα εργασία. Το αναπάντητο ερώτημα που παραμένει όμως είναι : Ποιο ήταν το κίνητρο της Ήρας για να τυφλώσει τον Τειρεσία...;

Η Αντιμεταβιβαστική Προδιάθεση Προς Την ‘Αγάπη’ Με Ομοφυλοφιλικούς Ασθενείς

Κατερίνα Οικονόμου

Υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες αντιμεταβιβαστικά ο αναλυτής έλκεται από την ομοφυλοφιλική ψυχοπαθολογία του ασθενούς του. Πολλές φορές δημιουργείται ένας ιδιάζον σύνδεσμος που αποκαλείται ‘έκφραση αγάπης’ από τον ασθενή για τον αναλυτή και αντίστροφα. Η επανάληψη ενός τραύματος μεταξύ μητέρας και παιδιού είναι πολύ πιθανά η σχετική αιτία αυτού του φαινομένου, τουλάχιστον στο κλινικό παράδειγμα που θα αναφερθεί. Η έκφραση της αγάπης εν προκειμένω αναπαράγει στοιχεία της σαδομαζοχιστικής σχέσης του παρελθόντος με το μητρικό αντικείμενο.

Ο αναλυτής εμπλεκόμενος σε τέτοια αντιμεταβιβαστική δυσκολία μπορεί να διαιωνίζει εκλογικευτικά την όλη αμυντική κατάσταση αποφεύγοντας την ερμηνεία επι της ναρκισσιστικής διάστασης του φαινομένου.

**Ανατομικές Διαφορές Των Φύλων Και Ο Αντίστοιχος Φθόνος Που Μπορεί Να Τις Έλκει
Προς Τον Αμοιβαίο Ευνουχισμό**

Βασίλειος Μασούτσος

Η Οιδιποδειακή κατάσταση διακινούμενη μονίμως από το βαρέως απωθημένο σεξουαλικό ένστικτο χαρακτηρίζεται από την υπερεπένδυση επί των γεννητικών οργάνων τα οποία και λιβιδινοποιεί δυσανάλογα συγκριτικά με οτιδήποτε άλλο σωματικό ή, συμβολικό. Ως αποτέλεσμα της αναπόφευκτης διαφοροποίησης μεταξύ πέους και αιδοίου δημιουργούνται προϋποθέσεις έντονου φόβου ευνουχισμού στον άνδρα και φθόνος του πέους στην γυναίκα. Η επακολουθούσα ένταση της αντίστοιχης επιθυμίας για το έτερο φύλο συνάδει με την φύση αυτών των ακραίων συναισθημάτων. Συχνά, σε περιπτώσεις ασθενών με συνειδητοποιημένες ομοφυλοφιλικές τάσεις παρατηρούμε την συγκεκριμένη λιβιδινική διαδικασία να αναιρείται μέσω αντιδραστικού σχηματισμού με αποτέλεσμα αντί για το φθονερό πέος να ανακαλύπτουμε ένα φαντασιωτικό πέος στη θέση του γυναικείου αιδοίου και συνεπακόλουθη αποποίηση της θηλυκότητας του υποκειμένου ενώ αντί για το αίσθημα του ευνουχισμένου αιδοίου να ανακαλύπτουμε ένα εξιδανικευμένο αιδοίο στη θέση του ανδρικού πέους και συνεπακόλουθη αποποίηση του ανδρισμού του υποκειμένου. Φυσικά σε αμφότερες τις ανωτέρω περιπτώσεις έχουμε κλινικά έντονες ομοφυλοφιλικές προεκτάσεις. Στους άνδρες η διαπίστωση της ομοφυλοφιλικής ψυχοπαθολογίας προσομοιάζει με ψυχαναγκασμό ενώ ταυτόχρονα βρίσκουμε την κλασική ταύτιση με την πανίσχυρη φαλλική μητέρα. Στα υπό θεώρηση κλινικά δεδομένα αρρένων ασθενών έχουμε συναισθηματική επιθετικότητα συχνά να κινείται σε δημιουργικό μεν επίπεδο ενώ η ομοφυλοφιλική πράξη κινείται σε εκδραματιστικό επίπεδο πρωκτικής διέγερσης με ψυχική επιβεβαίωση του ευνουχισμού. Αυτή η κλινική εικόνα πλην των άλλων συνδυάζεται και με έντονη διανοητικοποίηση που εκφράζεται ως διθυραμβική ευφυΐα εκ του κατορθώματος της αποτίναξης των οιδιποδειακών περιορισμών.

Η Ομοφυλοφιλία Δεν Είναι Ασθένεια

Άλκης Σιώζιος

Κατά το Φρόυντ υπάρχουν τρεις ομάδες χαρακτηριστικών, τα φυσικά σεξουαλικά χαρακτηριστικά (η ύπαρξη πέους ή κόλπου-αιδοίου), ο ψυχικός σεξουαλικός χαρακτήρας (αρρενωπή ή θηλυκή συμπεριφορά) και το είδος του σεξουαλικού αντικειμένου, τα οποία ως ένα σημείο μπορούν να ποικίλουν το ένα από το άλλο και μπορεί να συμπέσουν στα διάφορα άτομα με όλους τους δυνατούς συνδυασμούς. Οι λεγόμενες σεξουαλικές επιλογές αναπαριστούν τις καλύτερες δυνατές λύσεις, που μπόρεσε να βρει το παιδί του παρελθόντος... (κατά την οιδιπόδεια σύγκρουση) και οι οποίες παρουσιάζονται στο παιδί ή στον έφηβο ως αποκαλύψεις, του ποιά είναι η σεξουαλικότητά του, μαζί με την επώδυνη πολλές φορές αναγνώριση, ότι αυτή είναι κάπως διαφορετική από την αντίστοιχη των άλλων. Δεν υπάρχει συνείδηση της επιλογής. (Τζ. Μακ Ντούγκαλ).

Η ομοφυλοφιλία για το Φρόυντ αλλά και για το κύριο ρεύμα της ψυχανάλυσης διαχρονικώς έως σήμερα δε θα μπορούσε να ταξινομηθεί ως ασθένεια, αλλά ως μια παραλλαγή της σεξουαλικής λειτουργίας, που προέρχεται από μια ορισμένη αναστολή της σεξουαλικής ανάπτυξης. Αποτελεί ένα σύμπτωμα και όπως συμβαίνει με το σύνολο σχεδόν των συμπτωμάτων, δεν μπορεί από μόνο του να οδηγήσει σε διάγνωση ψυχοπαθολογίας. Για την ψυχανάλυση η έννοια της ασθένειας ορίζεται από το εκάστοτε υποκείμενο και με γνώμονα το βαθμό εναρμόνισης των συμπτωμάτων ή των συμπεριφορών του με το Εγώ του, καθώς και με την έκταση που αυτά καταλαμβάνουν στη συνολική ψυχική του οικονομία. (ποσοτική διάσταση). Θα ήμασταν ακριβέστεροι εάν αναφερόμασταν σε ομοφυλοφιλίες, μια και ο όρος χρησιμοποιείται για διαφορετικές κλινικές οντότητες, από το αρνητικό οιδιπόδειο ως πιο πρώιμες ναρκισσιστικές οργανώσεις. Σε γενικές γραμμές θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι η μη αποδοχή (άρνηση, κλπ) από το Εγώ του υποκειμένου των φιλομόφυλων επιθυμιών του συνδέεται μάλλον με ψυχοπαθολογία (νευρώσεις, διαστροφές και ψυχώσεις) παρά η αποδοχή τους. Στην εργασία μου θα παρουσιάσω τις βασικές ψυχαναλυτικές απόψεις περί ομοφυλοφιλίας, με κάποια κλινικά παραδείγματα.

Μία Εκ Των Κλινικών Διαβαθμίσεων Της «Διπλής Ζωής» Του Άρρενος Είναι Εξαιτίας Της Ομοφυλοφιλικής Του Προδιάθεσης.

Ανδρονίκη Ρόζα Σταθοπούλου

Στη βασική ιδέα περί της ανδρικής ομοφυλοφιλίας υπεισέρχεται η σχέση του αγοριού με την φαλλική μητέρα. Όμως, η σχέση αυτή, πέραν της ευνουχιστικής της διάστασης σε σχέση με το παιδί, συνεπάγεται και ποικίλου βαθμού φαντασιώσεις περί του αδύναμου πατέρα. Ουσιαστικά, αυτό το οποίο συναντάμε σε αντίστοιχες περιπτώσεις είναι κάτι παρόμοιο με την προκείμενη κλινική μου, υπό παρουσίαση, περίπτωση. Σύμφωνα με αυτή, ο πατέρας όχι μόνο δεν είναι αδύναμος, αλλά, σε ένα επίπεδο παρανοϊκών προβολών και ψυχικής σκηνοθεσίας, μπορεί να επιδεικνύει, ακόμα και σε συνεργασία με την μητέρα, συνεπακόλουθη αδιαφορία και να συμμετέχει σε κάποια θεατρικού τύπου παράσταση εναντίον του ψυχισμού του παιδιού τους. Σε τέτοιου είδους διαταραχές των οιδιποδειακών αλλά και προοιδιποδειακών γονεϊκών ενδοβολών, η ομοφυλοφιλία δεν είναι αυτό που προέχει. Συναισθήματα σύγχυσης, παρερμηνείας, εγκληματικής επιθετικότητας, ακόμη και αυτοκτονικής συμπεριφοράς συρρέουν υπό το πέπλο μιας ενεργητικότητας και συγκεκαλυμμένης μετουσίωσης. Σε αντίστοιχες περιπτώσεις, δεν έχουμε αμιγή επένδυση επί του ομοφυλοφιλικού αντικειμένου λόγω μιας σχαστικής διαδικασίας, η οποία καταλήγει κλινικά σε αμφισεξουαλικότητα. Αντίρροπες δυνάμεις, εν προκειμένω, αρσενικές και θηλυκές δρουν από κοινού εντός του και υπό το κράτος άγριων φαντασιώσεων του προκαλούν αβάσταχτη ενδοψυχική σύγκρουση, αναταραχή και πανικό. Βάζουν, έτσι, φωτιά στο οιδιπόδειο του σύμπλεγμα και πλήττουν το ταξίδι που διανύει για να γίνει άρρεν. Η κλινική περίπτωση στην οποία αναφέρομαι ενέχει όλα τα ανωτέρω και, επιπλέον, μια ισχυρή μεταβιβαστική και αντιμεταβιβαστική επικοινωνία, στοιχεία τα οποία κατά τη διάρκεια της συνεδρίας εμπεριέχουν ιδιαίτερη φόρτιση και κατ' επέκταση δυσκολία αντιμετώπισης του παρεχόμενου υλικού.

**Κλινική Περίπτωση Γυναικείας Ομοφυλοφιλίας Σε Λανθάνουσα Μορφή Σε Περιβάλλον
Λανθάνουσας Ανδρικής Ομοφυλοφιλίας**

Ξανθή Σταυριανού-Χαλίδα

Η ομοφυλοφιλική προδιάθεση στις γυναίκες, σε αντίθεση με εκείνη των ανδρών, έχει θεωρηθεί δυσνόητη και ως ένα βαθμό απροσδιόριστη. Το ερώτημα του Freud, ως προς το τι θέλει μια γυναίκα από έναν άνδρα, θα μπορούσε κάλλιστα να ισχύει και σήμερα. Στην πορεία της ψυχαναλυτικής εξέλιξης, ενδεχομένως ορισμένοι να είναι έτοιμοι να απαντήσουν, ότι αυτό το οποίο θέλει μια γυναίκα από έναν άνδρα, δεν είναι διαφορετικό από εκείνο, το οποίο θέλει ένας άνδρας από μια γυναίκα, δηλαδή, μια σχέση ερωτική με τη μητέρα της. Μία σχέση η οποία εν συνεχεία μπορεί να επεκτείνεται ερωτικά και προς τους άνδρες ανεξαρτήτως της απορρέουσας ή, μη ηδονής εκ του πέους. Κάπως έτσι μία γυναίκα ενδέχεται να βιώνει την ναρκισσιστική κατάσταση: θέλει τον άνδρα μόνο για την τεκνοποίηση, καθώς και την υποκατάσταση του πέους μ' ένα μωρό. Όμως, όσο κι' αν κατά βάση, η γυναίκα προτιμά τη μητέρα της ακόμη και μετ' οιδιποδειακά σαν βρει στο πρόσωπο εκείνης τη φαλλική γυναίκα τότε ακολουθείται συνδιαστικά μια σχάση - αφενός παθητική αγάπη αντιπροσωπευτική της μητρικής εικόνας του εαυτού της και αφετέρου ενεργητική αναζήτηση της ανεξαρτησίας της απ' την μητέρα με έναν άνδρα, που θα στρέφεται εναντίον της μητέρας και θα είναι ο οιδιποδειακός υποστηρικτής της. Η γυναίκα, η οποία δεν επιλύει αυτή τη σχαστική διαδικασία έχει ασυνείδητα ταυτιστεί με τη δυναμική όψη της δικής της μητέρας, αποκτά πέος και μεταθέτει τις λιβιδινικές της επιθυμίες προς τον χώρο των ανδρών, όχι λιγότερο ευνοησμένων από εκείνη. Η δυναμική της ομοφυλόφιλης γυναίκας, δεν ενέχει μέσα της τόσο το φθόνο του πέους, αλλά τη φαντασίωση ενός ανταγωνιστικού, φετιχιστικού πέους που καθορίζει το υπόλοιπο της ψυχοπαθολογίας της. Ενδιάμεσες καταστάσεις λανθάνουσας γυναικείας ομοφυλοφιλίας, είναι επίσης αρκετά συχνές. Μια μορφή εξ' αυτών, θα αναφέρω στην κλινική περίπτωση που θα παρουσιάσω στην εργασία μου.

Μια Περίπτωση Μη Ομοφυλοφιλικής Ομοφυλίας

Μαρία Τσιλιβίγκου

Δεν είναι καθόλου αυτονόητο να εξελιχθεί κάποιο άτομο σε ετερόφυλο άλλωστε όλοι οι ψυχαναλυτές γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο περίπλοκη και πολλές φορές εντελώς συγκυριακή είναι αυτή η διαδικασία. Και τότε έρχεται η κλινική πράξη να μας αποδείξει ότι επίσης δεν είναι καθόλου αυτονόητο ότι μπορεί κάποιο άτομο το οποίο παρουσιάζει ομόφυλες τάσεις και ομόφυλο ψυχισμό να εξελιχθεί σε ομοφυλόφιλο. Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι κάποιοι αναλυόμενοι μας - αντίθετα ίσως από το αναμενόμενο και το κλινικά προφανές - όχι μόνο δεν αναπτύσσουν και δεν υιοθετούν μια μόνιμα ομοφυλοφιλική συμπεριφορά αλλά και στην περίπτωση ακόμη που εκδηλώσουν μια ομοφυλόφιλη σεξουαλική συμπεριφορά αυτή παραμένει αποσπασματική και στο επίπεδο της περιπέτειας και του "ψαξίματος". Προφανώς, ασυνείδητοι ομοφυλοφιλικοί φόβοι τους αποτρέπουν. Πρόκειται για φόβους που ούτε πυροδοτούνται ούτε επηρεάζονται καθοριστικά από οιδιποδειακές και Υπερεγωτικές απαγορεύσεις ούτε και από κοινωνικές προκαταλήψεις. Οι αναλυόμενοι αυτοί προβάλλουν τον εαυτό τους ως ετερόφυλο και αντί μιας σταθερής εκδραμάτισης της ασυνείδητης, εν πολλοίς, ομοφυλοφιλικής τους επιλογής επιλέγουν σαν διέξοδο την ψυχανάλυση.

Η συνειδητή ελπίδα είναι ότι η ανάλυση θα τους βοηθήσει να διαρρήξουν τον αέναο κύκλο του καταναγκασμού της επανάληψης των αποτυχημένων προσπαθειών τους και να δημιουργήσουν ετερόφυλες ερωτικές σχέσεις καθώς επίσης την ασυνείδητη ελπίδα ότι η ψυχανάλυση θα ισχυροποιήσει το ενεργητικό και ανδρικό κομμάτι τους - που αποτελεί αίτημα τόσο των αντρών όσο και των γυναικών - και έτσι να τους απαλλάξει από τους ομοφυλοφιλικούς τους φόβους που τόσο πολύ τους ταλαιπωρούν. Οι φόβοι αυτοί στην ουσία είναι παρανοειδή άγχη και φαντασιώσεις που συνδέονται κατά κύριο λόγο με τον πανικό που τους προκαλεί το γεγονός να βρεθούν σε παθητική θέση σε συνδυασμό με την ενεργητική θέση του αντικειμένου τους που κατά τα άλλα και ασυνείδητα τόσο πολύ επιθυμούν και επιζητούν ταυτόχρονα.

**Οι Εκφράσεις Της Σεξουαλικότητας Διαβάζοντας Το Μυθιστόρημα Του Marcel Proust
«Αναζητώντας Τον Χαμένο Χρόνο»**

Κώστας Τσώλης

Ο Marcel Proust (1871-1922) άρχισε να γράφει το δεκαπεντάτομο μυθιστόρημά του το 1907, σε ηλικία 36 ετών. Η τελική διάταξη του έργου του είναι η ακόλουθη: 1) Από τη μεριά του Σουάν, 2) Στον ίσκιο των ανθισμένων κοριτσιών, 3) Η μεριά του Γκερμάντ, 4) Σόδομα και Γόμορα, 5) Η φυλακισμένη, 6) Η δραπέτισσα, 7) Ο ξανακερδισμένος χρόνος. Ο ίδιος ο συγγραφέας γράφει: «Αυτό είναι το βασικό βιβλίο, το μόνο αληθινό βιβλίο που ένας συγγραφέας δεν χρειάζεται να το επινοήσει, αλλά μόνο να το μεταφράσει, εφόσον υπάρχει μέσα στον καθένα μας». Στο μυθιστόρημα υπάρχει ένα Αφηγητής, ο οποίος περιγράφει τις δικές του εμπειρίες, αναλύει τον εαυτό του, καθώς και τους χαρακτήρες και τη σεξουαλικότητα των άλλων ανθρώπων, όπως η οιδιποδειακή σχέση, η ηδονοβλεψία, ο ναρκισσισμός, η ομοφυλοφιλία, ο σαδομαζοχισμός, η ανάγκη για αγάπη και ο χωρισμός και άλλα. Όλα αυτά μας τα διηγούνται οι αναλυόμενοί μας ως φαντασιώσεις του συνειδητού και του ασυνειδήτου και πολλές φορές τα κάνουν πράξη. Το μυθιστόρημα αυτό αρχίζει με την περίφημη πρωταρχική σκηνή του «φιλιού που δεν δόθηκε» (από τη μητέρα) σε πρώτο πρόσωπο. Ο Proust ήταν τότε επτά ετών. Μετά το νυχτερινό «φιλί» ο πατέρας εξαφανίζεται από το μυθιστόρημα και η σχέση του Proust με τη μητέρα του γίνεται όλο και περισσότερο στενή, παλινδρομική και προ-οιδιποδειακή. Ο θάνατος της μητέρας του το 1905 σημάδεψε τον Proust. Αφού πέρασε μήνες βαθιάς θλίψης, ο Proust αναγνώρισε την ενοχή του για τον ατελείωτο αλληλοσπαραγμό με τη μητέρα του και κατά συνέπεια μπόρεσε να τη συγχωρέσει. Τότε, το 1907, σε ηλικία 36 ετών γύρισε νοερά στο βράδυ του «φιλιού» στο Ωτέιγ, εκεί όπου αρχίζει το μυθιστόρημα. Στη συνέχεια του μυθιστορήματος εμφανίζεται στη «σκηνή» ο Αφηγητής (persona του Proust). Η περίπλοκη σεξουαλικότητα του Proust αρχίζει από παιδί και η κορύφωσή της αντιπροσωπεύεται από το βαρώνο ντε Σαρλύς, που είναι και το εξιλαστήριο θύμα του Proust. Όταν ο Πανδαμάτωρ Χρόνος κάνει την εμφάνισή του, ο Αφηγητής αντιλαμβάνεται ότι η τέχνη είναι η σωτηρία του και αποφασίζει να γράψει το βιβλίο που είχε μέσα του. Ολόκληρη η δομή του μυθιστορήματος περικλείεται ανάμεσα στις επτά σελίδες της εισαγωγής του «φιλιού» όπου στις ελάχιστες σελίδες της είχε βιώσει και σκιαγραφήσει την αρχή του μυθιστορήματος, τον «Χαμένο Χρόνο» και το τέλος αυτού, τον «Ξανακερδισμένο Χρόνο». Ο M. Proust (1871-1922) μυθιστοριογράφος και ο S. Freud (1856-1939) ψυχαναλυτής δεν ειδώθηκαν ποτέ ούτε ο ένας γνώριζε το έργο του άλλου. Ως βαθείς όμως ερευνητές της ανθρώπινης ψυχής οδηγήθηκαν συχνά στις ίδιες σκέψεις.

Η Ομοφυλοφιλία Στην Διεργασία Της Ψύχωσης

Διονυσία Χρόνη

Η ομοφυλοφιλία αποτελεί ένα φυσιολογικό στάδιο στην εξελικτική πορεία κάθε ανθρώπου κατά τη διαμόρφωση του Οιδιπόδειου συμπλέγματος. Βρισκόμενο το άτομο στο χώρο των Οιδιποδειακών ταυτίσεων και της διαπραγμάτευσης του ευνουχιστικού συνδρόμου μπορεί να καθηλωθεί σε μια συναισθηματική σεξουαλικού τύπου σχέση με τον γονέα του ιδίου φύλου. Σε αυτή τη περίπτωση η ομοφυλοφιλία αποκτά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά επί μονίμου βάσεως. Τότε το άτομο έχει μια ενεργή σεξουαλική ζωή με άτομα του ιδίου φύλου. Βέβαια όταν οι καθηλώσεις λάβουν χώρα σε πρωιμότερα, προ-ευνουχιστικά στάδια φαντασιώσεων και άπτονται αμιγώς ναρκισσιστικών εμπειριών της ψυχοσεξουαλικής ανάπτυξης η ομοφυλοφιλία είναι εντελώς διαφορετικής παρουσίας καθώς αφορά αρχαϊκά αντικείμενα τα οποία έχουν υποστεί σχαστικές διεργασίες και δίνουν κλινικά χαρακτηριστικά ψυχωτικού τύπου. Στη παρούσα εργασία μου θα συζητηθούν τα ομοφυλοφιλικά βιώματα διακινούμενα από τον φόβο του αντικειμένου σε μια περίπτωση ψυχωτικής ασθενούς.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Πρόσβαση με συγκοινωνία:

Μετρό: Γραμμή Μ1 – Πειραιάς-Κηφισιά, 15΄, Στάση Κηφισιά (15΄ πεζή)

Λεωφορεία: Στάση Μαρκέτου - Λεωφορείο 560 (3΄ πεζή)

Στάση Όθωνος – Λεωφορεία 504, 560, 721 (5΄ πεζή)

Χάρτης

